

nævne to Ændringsforslag, som ere stillede af Finansministeren og tiltraadte af Fler-tallet til Løbe-Nr. 204 og 205. De angaa Sukkerbeskatningen, men saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Formand, var det Meningen, at Ændringer vedrørende Sukkerbeskatningen ikke maatte omtales nu, men skulde vente til Sukkerlovsforslagets anden Behandling. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa dem nu. Jeg vil saa tillade mig at berøre nogle Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 11; der er først det til Løbe-Nr. 10 stillede Ændringsforslag under Nr. 13 angaaende Cikorie. Mindretallet foreslaar, at denne Position skal gives fri. Det samme er Tilfældet med Ændringsforlaget under Nr. 70 til Løbe-Nr. 60 angaaende Humle. Ogsaa den foreslaas toldfrit. Endelig foreslaar det samme Mindretal til Løbe-Nr. 166, Ændringsforslag under Nr. 223, at Ostetolden skal slettes. Jeg kan anbefale at stemme for disse tre Ændringsforslag. De angaa nemlig det, man kalder Landbrugsbeskyttelse. og jeg holder ikke af, at der paa Toldloven skal findes nogen som helst Art af Landbrugsbeskyttelse. Jeg udtalte mig i samme Retning ved første Behandling. Nu vil jeg ganske vist indrømme, at disse tre Poster ikke have meget til fælles med Landbrugsbeskyttelse, for det er os ligegyldigt, enten de staa der eller ikke. En Told som Ostetolden er i Virkeligheden nærmere en Finanstold end en Beskyttelsestold, det er jeg ganske klar over; jeg kan godt se til Bunds i det; men naar det stadig hævdes fra protektionistisk Side, at vi Landmænd ogsaa have Beskyttelse, nemlig i Humle-, Cikorie- og Ostetolden, saa ønsker jeg ikke, at der skal leveres Protektionisterne et saadant Vaaben. Derfor ønsker jeg alt, hvad der angaar Landbrugsbeskyttelse, fjernet af Toldloven, og derfor agter jeg at stemme for disse Ændringsforslag.

Då jeg nu har Ordet, har jeg Lyst til at fremsætte nogle faa Bemærkninger til det Foredrag, vi hørte i Eftermiddags af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel). Det ærede Medlem begyndte sit Foredrag med en Slags dobbelt Karaktergivning over det Foredrag, vi i Gaar hørte af den ærede Ordfører. Nu tror jeg, at vi alle ere klare over, at dette Foredrag var saa klart og fyldigt og oplysende om Toldloven i dens Enkeltheder, at vist ingen her i Tinget kunde give tilnærmelsesvis saa gode Oplysninger. Men skulde vi til at anlægge en Karaktergivning over det ærede Medlems eget Foredrag og lægge Sagligheden,

den virkelig saglige Motivering for Ændringsforslagene til Grund for Bedømmelsen, tror jeg ikke, Karakteren vilde blive synderlig høj. Vilde man derimod betragte det som et idealistisk Foredrag eller et Foredrag af mindre praktisk Karakter, men med en vis idéel Side, kunde det være, at Karakteren var bleven bedre.

Nu kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem for Horsens har haft og har en meget vanskelig Stilling. Han skal forsvare et Princip, som overhovedet slet ikke kan forsvares, thi det er ikke let, selv for en meget dygtig Mand, at forsvare et Princip, et System, som hviler paa en Vildfarelse eller i Virkeligheden paa en Usandhed. Man fik ogsaa Følelsen af, at det ærede Medlem har følt Trykket af, følt det umulige i sin egen Opfattelse, thi af Betænkningen ser man, at det ærede Medlem fralægger sig alt personligt Ansvar overfor sine egne Ændringsforslag. Det ærede Medlem indrømmer der, at han overfor de fleste af sine egne Ændringer ikke en Gang har kunnet danne sig en personlig Mening om, hvorvidt de vare rigtige eller ikke. Man kan altsaa med en vis Ret gaa ud fra, at alle de Ændringer, det ærede Medlem har stillet, paa en vis Maade egentlig ikke ere hans egne. Efter hans Udtalelser i Betænkningen kunne disse Ændringer ikke være fremkomne som et Resultat af det ærede Medlems egen Overbevisning. Man faar altsaa nærmest Følelsen af, at de ere fremkomne for at tilfredsstille de Ønsker, som jævnlig fremsættes fra Industriens og Beskyttelsesmændenes Side. Det ser ogsaa ud til, at det ærede Medlem selv har faaet en Følelse af, at han er gaaet for vidt, thi paa et særligt Blad har det ærede Medlem nu stillet Ændringsforslag til sine egne Ændringsforslag, hvorefter den Indtægtsforhøjelse, han først havde foreslaaet, skal nedsættes med godt 1 Mill. Kr.

Nu antager jeg, at det ærede Medlem for Horsens er klar over, at de af ham stillede Ændringsforslag ere ganske umulige, idet de ikke kunne blive vedtagne og blive til Lov her i Danmark. Thi til alt Held — det tror jeg dog, jeg med en vis Sandhed kan sige — er den almindelige Befolkning her i Landet i Besiddelse af saa megen sund Menneskeforstand, at den som Helhed godt kan se til Bunds i hele dette Beskyttelsessystem. Beskyttelsen er jo, som vi vide, næsten en Skruue uden Ende. Naar Beskyttelsesmændene faa et saadant Monopol eller Patent, hvorved de kunne beskutte og udnytte det øvrige Samfund, blive